

Ш
К
О
Л
АОльга КРАСОВСЬКА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)«Школярі» в полоні
великого культу

Виставка FINE ART UKRAINE уперше дислокувалася в Мистецькому Арсеналі. Упродовж двох попередніх років місцем проведення масштабної експозиції був Український дім. Та форум змінив прописку разом із іншими гіперпроектами, зініційованими Наталією Заболотною – невтомною генеральною директоркою Мистецького Арсеналу.

FINE ART UKRAINE традиційно притягує натовпи людей розмаїттям творів від сучасних художників. Експонати майстрів живопису, графіки, скульптури, фотографії вишиковуються на параді досягнень образотворчого мистецтва. Галереї та художники-індивідуали традиційно показують свої добірки.

Поза тим, цього разу організатори на чолі із заступником гендиректора Мистецького Арсеналу, куратором Олександром Соловйовим, згаданою вище Наталією Заболотною, патріархами вітчизняної культури Василем Гуриним, Миколою Стороженком, Олександром Федорук, а також провідними «арсенальними» кадрами Ольгою Мельник і Лілією Куль зробили акцент на величній експозиції «Школа». Вона складається з робіт визначних українських митців 1930–1980-х років: випускників Національної академії образотворчого мистецтва й архітектури.

Школа для художника – не парта і навіть не мольберт. Це передусім спадкова духовність, що транслюється із глибин віків. Українська художня школа веде свою історію від XVII–XVIII століть, від паростків мистецької освіти в Києво-Печерській лаврі та Києво-Могилянській академії. 1917 ро-

ку в Києві за сприяння Михайла Грушевського було створено альма-матер вітчизняних митців: Українську академію мистецтв. А біля витоків освітянського храму стояли Михайло Бойчук, Микола Бурачек, Василь та Федір Кричевські, Абрам Малевич, Олександр Мурашко, Михайло Жук – кожне ім'я на вагу золота.

Спадкова духовність замішувалася на спадковій майстерності. До цих інгредієнтів додавався високий принцип взаємної довіри педагога та студента. Її величність Школа виховувала генерацію за генерацією, одночасно зміцнюючи плацдарм власнонароджених традицій. Блукуючи під склепіннями Арсеналу та нашттовхуючись на творіння Тетяни Голембієвської, Сергія Григор'єва, Василя Забашти, Олександра Лопухова, Тетяни Яблонської, Георгія Якутовича й інших класиків близького минулого, ловиш відчуття щастя причетності до Школи, що, на жаль, виховувала не тебе...

Учні акакалів уже добре відомі постаті. У них підростають наступники. І всі вони, незалежно від прожитих років, декларують: у НАОМА культ мистецтва – понад усе. А й справді, що для них, пов'язаних спільними путями, може бути вище?

